

Іван Іванович Огієнко



Немає в людини нічого милішого над свою рідну землю. Де хто народився, де провів свої дитячі роки, до тієї землі прив'язується, він усією душею на ціле життя. А хто, буває, відірветься від своєї рідної землі, той мріє завжди про неї, як про святість найбільшу. І багато людей, помираючи на чужбині, просять накласти їм у домовину бодай грудочку рідної землі...

Іван Огієнко

Іван Огієнко

Іван Іванович Огієнко (церковне ім'я - Іларіон; 2 січня 1882 -- 29 березня 1972) — український вчений, митрополит (від 1944), політичний, громадський і церковний діяч, мовознавець, історик церкви, педагог, дійсний член Наукового Товариства імені Тараса Шевченка (від 1922).

Біографія

Народився у містечку Брусилів Радомишльського повіту Київської губернії в бідній селянській родині Івана та Єфросинії Огієнків. Був шостою дитиною в сім'ї. Коли Івану ледь виповнилося два роки, внаслідок нещасного випадку загинув батько.

1896 закінчив початкову чотирирічну школу в Брусиліві. Далі навчався у Київській військовій школі. Із товаришем по навчанню Юхимом Придворовим редагував рукописний місячник «Моя бібліотека».

Закінчивши у 1900 році повний фельдшерський курс, за направленням комісії працював у Київському військовому шпиталі. У травні 1903 в Острозі склав іспити в місцевій гімназії й отримав відповідне свідоцтво.

1909 закінчив Київський університет св. Володимира, де займався у філологічному семінарі професора Володимира Перетца. Згодом навчався на Вищих Педагогічних курсах, працював у Київському комерційному інституті. Від 1915 викладав у Київському університеті, був приват-доцентом на кафедрі мови і літератури. Належав до Української Партії Соціалістів-Федералістів. У 1917—1918 відіграв значну роль в українізації вищих навчальних закладів і шкільництва. 1560 р.»). Від 1918 — професор кафедри історії української культури Київського Українського Державного Університету.



14 січня 1918 Огієнко виступив на Всеукраїнському Церковному Соборі у Києві з доповіддю «Відродження Української Церкви», в якій аргументовано довів право Української церкви на самостійне існування.

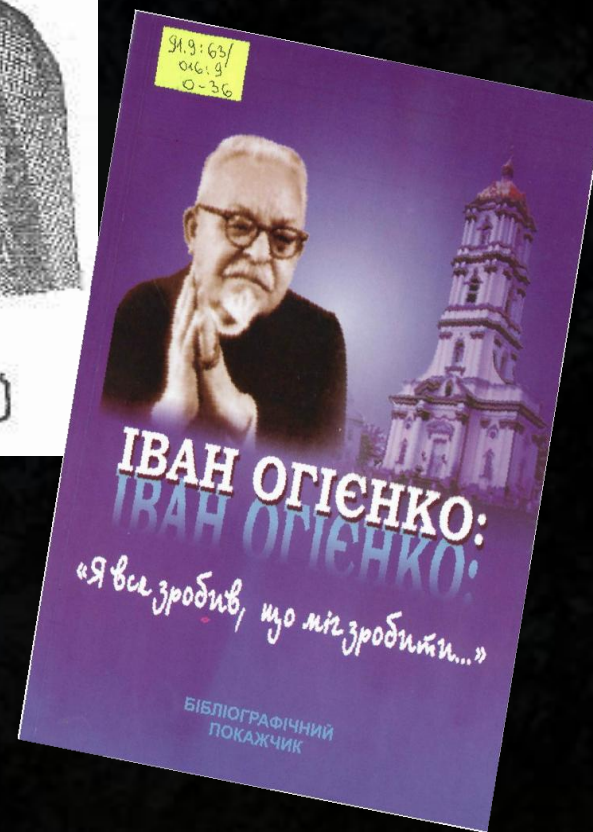
Улітку 1918 виступив засновником і став першим ректором Кам'янець-Подільського державного українського університету (урочисто відкрито 22 жовтня 1918). Огієнко читає в університеті курс лекцій «Українська культура», за якими видає у 1918 році книгу.

Церковна діяльність

- 9 жовтня 1940 був пострижений в чернецтво в Яблочинському Свято-Онуфрієвському монастирі.
- 19 жовтня 1940 на Холмському Соборі був висвячений (під ім'ям Іларіона) єпископом Холмським і Підляським.
- З 16 березня 1944 — митрополит. Належав до Української Автокефальної Православної Церкви, відновленої на території Рейхскомісаріату
- Здійснював українізацію церкви на Холмщині шляхом запровадження української мови у богослужіння.
- Улітку 1944 Огієнко змушений був емігрувати в Словаччину, потім до Швейцарії (жив у Лозанні), а у вересні 1947 — до Канади у місті Вінніпег, де редагував літературно-науковий місячник «Слово істини».
- 8 серпня 1951 на Надзвичайному Соборі у Вінніпезі обраний предстоятелем Української Греко-Православної Церкви у Канаді і митрополитом Вінніпегу. Огієнко доклав чимало зусиль для організації та розбудови українського національно-культурного та релігійного життя у Канаді. Заснував Теологічне товариство (нині: «Теологічне товариство митрополита Іларіона»), здійснив реорганізацію богословського факультету Манітобського університету, перетворивши його в Колегію ім. св. Апостола Андрія (готує православних священиків для українських громад в усьому світі), очолював Науково-Богословське товариство, розгорнув велику науково-дослідницьку та видавничу діяльність. Відновив видання і продовжував редагування науково-популярного журналу «Наша культура» (1951—1953, від 1954 — «Віра і культура»).



Григор. Г. Огієнко



Цитати відомого митрополита

- Мова – це наша національна ознака, в мові – наша культура, сутність нашої свідомості.
- Мова – душа кожної національності, її святощі, її найцінніший скарб.
- Мова – це форма нашого життя, життя культурного й національного, це форма національного організування.
- Мова – це не тільки простий символ розуміння, бо вона витворюється в певній культурі, в певній традиції. В такому разі мова – це найясніший вираз нашої психіки, це найперша сторожа нашого психічного я... І поки живе мова – житиме й народ, яко національність... От чому мова завжди має таку велику вагу в національному рухові, от чому ставлять її на перше почесне місце серед головних наших питань.

Цікаві факти про Івана Огієнка

- «Тарас Шевченко» — одна з небагатьох книг Івана Огієнка, яку він писав усе своє життя, але так і не довів свій творчий задум до кінця.
- В історію Іван Іванович увійшов під двома іменами: як світська особа - професор Огієнко, а як духовна особа - митрополит Іларіон.
- Іван Огієнко прожив 90 років.



